

Reactie op internetconsultatie “Wet Voorschriften vrijstelling leerplicht bij richtingbezwaren”

Vrijstelling alleen op basis van richtingsbezwaar:

Naar mijn mening worden mensen die geen religie of eenduidige levensovertuiging aanhangen buitengesloten van het geven van Thuisonderwijs door het stellen dat alleen op basis hiervan vrijstelling van leerplicht aangevraagd kan worden. Wij zijn van mening dat Thuisonderwijs voor iedereen die daar behoefte toe voelt, toegankelijk zou moeten zijn.

Keus tussen recht op privacy en recht op geven van Thuisonderwijs:

In het wetsvoorstel wordt gesteld dat Onderwijsinspectie een aantal keer een bezoek aan huis brengt. Bij het niet toelaten van de onderwijsinspecteur, wordt vrijstelling geweigerd of afgenomen. Mijns inziens worden Thuisonderwijs ouders dan gedwongen te kiezen tussen twee rechten: het recht op privacy en het recht op geven van Thuisonderwijs, terwijl ze recht op beiden hebben en die keuze niet zouden moeten hoeven maken.

Thuisonderwijs moet overwegend thuis plaats vinden:

Wij vinden het mooie van het geven van Thuisonderwijs juist dat het niet is gebonden aan plaats, noch tijd, noch persoon. Thuisonderwijs kan op elke locatie, op elk moment van de dag tot stand komen. Ik was eens met mijn zoontje bij een of andere instantie waar ik wat documenten moest ophalen. We moesten even wachten. Mijn zoontje vraagt om pen en papier (gelukkig is dat altijd overal wel te regelen) en begint met oefenen van schrijven van zijn naam. Ik als trotse moeder was blij dat de wachttijd op deze manier zeer nuttig gebruikt werd en dus geen verloren tijd bleek.

Veel verschillende omgevingen, landschappen, klimaten, talen, culturen, zijn mijns inziens een rijke leerschool voor iedereen, dus ook voor een kind. Leren door het zelf te ervaren, beleven, ondervinden, is in mijn ervaring leerzamer dan het droog uit een boekje te moeten leren. Juist het bezoeken van verschillende locaties, zoals een wandeling door het bos, een dagje strand, het bezoeken van een dierentuin, een museum, een attractiepark, een goed gesprek met een onbekende persoon, leren kennen van andere mensen/kinderen, etc. kunnen zoveel interessante leermomenten opleveren die het kind zich nog lang zal heugen.

Toetsen op vastgestelde leeftijden:

Mijn inziens past het toetsen van kinderen op vastgestelde leeftijden niet bij de vrije ontwikkeling en de intrinsieke motivatie tot leren van een kind. Als ik thuis probeer om duidelijk zichtbaar mijn kind op zijn kennis te “toetsen”, doet hij net of hij niks weet. Als ik hem zijn eigen gang laat gaan, blijkt hij soms juist meer te kunnen dan we in de gaten hadden. Voor derden geldt hetzelfde: als een ander hem allemaal vragen gaat stellen, zodat hij kan tonen wat hij allemaal al weet/kan (circusacts of kunstjes opvoeren), dan komt er vaak juist geen antwoord. Het gevoel van **moeten** presteren, werkt juist averechts is mijn ervaring. Dit kan voorkomen worden door een portfolio op te stellen, waarin de ontwikkeling van het kind zichtbaar wordt en waarmee voorkomen kan worden dat toetsvaardigheden getoets worden in plaats van de werkelijke kennis en vaardigheden van het kind.

Duur van het onderwijs:

Uitgaande van de intrinsieke motivatie om te leren van een kind, kan aan de duur van het onderwijs geen tijdslimiet verbonden worden. Sommige kinderen hebben meer of minder interesse in een bepaald onderwerp en willen zich er meer of minder in verdiepen. Of sommige kinderen hebben moeite met een bepaald onderdeel en hebben daar meer tijd voor nodig. Mijn inziens dient een kind net zoveel tijd als hij /zij nodig heeft om bepaalde leerstof onder de knie te krijgen, gegund te worden als het kind nodig heeft, zonder daar tijdsdruk op te leggen, waardoor het kind juist

gedemotiveerd kan raken.

De ervaring die ik met mijn zoontje heb, is dat hij heellang kan doen over voor zijn doen makkelijke leerstof. Na even doorvragen, blijkt vaak dat hij het te saai vindt en er dan zijn aandacht niet bij kan houden en dat hij fouten maakt. Als we er dan een wedstrijdje van maken, lukt het ineens allemaal heel snel en foutloos. Zo heeft elk kind zijn/haar eigen tempo, zelfs leerstof afhankelijk.

Het mooie van Thuisonderwijs is "Onderwijs op maat". Het onderwijs kan afgestemd worden op elk individueel kind, naar eigen interesse. En elk kind leert anders, dus ook zeker niet volgens een bepaalde vastgelegde tijdsduur.

Instructietaal Nederlands verplicht:

Met deze eis wordt ons veel vrijheid ontnomen. Een reizend gezin, wat vanwege de gegeven vrijheid, kiest voor Thuisonderwijs, dat in elk land waar ze zich tijdelijk vestigen, de instructietaal voor de kinderen moet aanpassen aan de taal van betreffende land, wordt erg belemmerd in het structureel geven van passend onderwijs. Voor een kind is elke keer een nieuwe instructietaal mijn inziens een belemmering op de voortgang van zijn/haar leerproces. Het consequent vasthouden aan 1 instructietaal, lijkt mij een pré voor stabiel onderwijs in bepaalde lesstoffen. Als een gezin met thuisonderwijs begonnen is in een andere taal dan Nederlands, gaat veel tijd verloren met het aanleren van een nieuwe instructietaal. Daarbij is Nederlands geen wereldtaal en zullen wereldgeoriënteerde kinderen meer baat hebben bij bijvoorbeeld Engels als instructietaal.

Slechts één ouder verzorgt Thuisonderwijs, geen structureel onderwijs door vrienden of ingehuurde personen:

Wij zijn van mening dat een kind van alle personen die hij/zij in zijn/haar leven tegenkomt wat kan leren. Elke persoon heeft zo zijn eigen specialisme en kan daarover vertellen of het kind iets leren. In mijn familie kan mijn zoontje van zijn opa veel leren over Natuurkunde (zoals we dat als schoolvak kennen), van een andere opa Engels, van een tante Ergotherapie en aanverwante, etc. etc. Zo kan hij ook bij verschillende vrienden terecht voor andere specialismen.

Op een reguliere school krijgt een kind ook elk jaar een andere docent/onderwijzer(es) en voor verschillende vakken verschillende docenten. Waarom zou dat bij Thuisonderwijs dan beperkt moeten worden tot slechts één persoon, die niet van al die specialismen evenveel kennis heeft? Bovendien kent een ouder zijn/haar kind het beste en kan dus het beste inschatten op welk gebied ondersteuning van buitenaf nodig is.

De reden dat wij kiezen voor Thuisonderwijs is de vrijheid die het geeft om je te bewegen waar en wanneer je maar wilt en je kind te onderwijzen, zoals het beste bij het kind en het gezin past. Met bovengenoemde nieuwe eisen, wordt ons op vele punten die vrijheid juist heel erg ontnomen.